

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Van Patienci' ende verduldigheyt. Op de wijze: O eeuwigh Godt
almachtigh.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Hoozt ghy hier konstigh op d'Orgel
spelen/

Op instrumenten/Musijck diuyn:

Hoozt ghy oock singen met soete kelen:

Denckt hoe soet sal 't in den Hemel
zijn/ Hoozt/ &c.

Alle vreughdt die men hier magh be-
driuen/

En magh maer duere een kort termijn:

Maer sp sal in der eeuwigheyt bliuen

Hooz die by Godt in den Hemel zijn.

Maer/ &c.

Laet ons de werelt geheel versaken/

Met al haer hoosheydt na Godts doc-
trijn:

Soo sullen wy in den Hemel smaken

Hoe soet en schoon dat het daer sal zijn.

Soo/ &c.

Lof zy den Schepper der creaturen/

Die alle dinghen gheschapyen heeft:

Glozi' zy hem nu en t'aller uren

Die 't onderhoudt en voedsel geeft.

Glozi/ &c.

~~~~~

**Van Patienci' ende ver-
duldigheyt.**

Op de wyse:

O eeuwich Godt almachtigh. pag. 4.

Son-

Sonder krups ofte lijden
En magh men hier niet zijn:
 Die hem wil na verbljden
 Die moet hier lijden pijn:
 Soo wie soeckt 's Hemels glozi'/
 Der smae' des werelts eer:
 Wie krijghen wil victozi'
 Die moet hier strjden seer.
 Het Hemelrijck hier boven
 Dat lijdt seer swaer gheweldt:
 Ghy moet eerst zijn verschoven/
 Wilt ghy daer zijn ghesteldt.
 Met pijpen en schalmeyen
 Krijght niemant sulck ghewin:
 Waer met suchten en schreyen
 Mooght ghy daer komen in.
 Den wegh na 't eeuwigh leven/
 De poozt der saligheyt/
 Men bindt het klaer beschreyen/
 Seer engh' is sy berepdt.
 Wilt ghy daer in gheraken/
 Haest u/soeckt geen verlengh:
 Gaet u natuer versaken/
 En leeft een leven strengh.
 Rijst upt der sonden slape/
 En wilt niet zijn rebel:
 Cer u de doodt betrape/
 Bedenckt u leven wel:
 Verlaet de sachte plupmen/
 Daer ghy verkeert in rust:

Laet het al van u rupmen/
Ghemack/solaes/wellust.

Wat wilt ghy veel gaen soecken
In dese werelt boos?

Ghy sult haer noch verbloecken/
Als ghy haer vindt soo loos:

Sp heeft een schoone schijne/
Van boozen seer plapsant:

Maer in haer steert senijne
Draeght sp seer abundant.

Dus wilt maer dooz passeeren
Als eenen vzeemdelingh:

Laet and're triumphheeren/
't Is maer een pdel dingh.

Haer feest sal ras verdwijnen/
Haer vzeughd sal haest vergaen.

Da weelden volght dan pijn/
Da lachchen volght ghetraen.

Maer soeckt ghy u vermaken?
Soeckt dat in 't ander landt/

In Goddelijcke saken/
In glozi' sonder schand'.

Geen dingh kan doch versaden
Dw' ziel/dan Godt alleen.

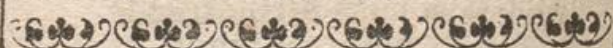
Dus wilt het al versnaden/
Wat u van hem doet tre'en.

Wilt oock abandoneeren
Den Prinz des werelts quaet:

Soo magh u niemant deeren/
Op Godt u maer verlaet:

Die u dan sal ghelepden
 In sijn schoon Hemelsch hof:
 Daer ghy noyt upt sult scheidten/
 Maer hem stae'gh singhen lof.

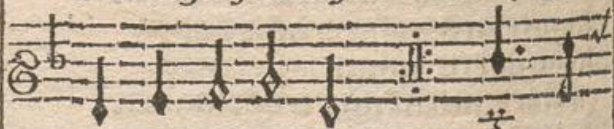
Noch van Patienci'.

Op de wyse:

Schoon Ioncvrouw ic moet u klagen.

Goede Godt ick moet u klaghen/
 Dat mijn ziel alhier moet draghen/

Al mijn tegenspoet/ | Moet ick
 'tWelck my trueren doet.

lang' uw' graci' derben/ En u klaer

aenschijn: Zoo moet ick van rouwe

sterben

sterben En van bitter pijn.

Goede Godt ick moet u klaghen
 Al mijn teghenspoet/
 Dat mijn ziel alhier moet draghen/
 t Welck my trueren doet.
 Moet ick langh uw' graci' derven/
 En u klaer aenschijn/
 Soo moet ick van rouwe sterben/
 En van bitter pijn.

Siet/ mijn daghen zijn vol lijden/
 Met sonden beswaert/
 Sorgh' en vrees aen alle sijden
 Over my vergaert :
 Oeel tentatien my pooghen
 Te hzenghen tot val/
 Passien my ne' erwaerts booghen
 Swaer sonder gheral.

Och! wanneer sal 't eynd eens wesen
 Van al dit ellendt!
 Wanneer sal het quaedt mispresen
 Van my zijn ontwendt!
 Wanneer sult ghy mijn ghedachten/
 En al mijn gheuoet/
 Maken by van alle klachte!
 O mijn hooghste goet.

Wan-

Wanneer sal ick hebben vrede/
Met ghestadighepdt?
Vrede binnen/bupten mede
Kust en liberteyt?
Jesu schoon laet my aenschouwen
Eens u soet aenschijn:
Helpt my toch uyt dit benouwen:
Anders ick verdwyn.
Ick ben hier als een verlaten/
Heer in vzeemde landt/
By die genen die my haten/
En soecken ter schand'.
Dus/o Heer/wilt solaceren
My in mijnen noodt:
Want tot u streckt mijn begeeren/
En verlanghen groot.
Al des werelts consolaci
Is my een verdziet.
Vsoeck ick tot aller spaci:
Dus my Heer aensiet.
Maer 'k en kan u niet ghenaken:
Want mijn vleesch en bloedt
Drukt my neer tot aerdsche saken/
Tegens mijn ghemoedt.
Aldus moet ick stadigh strijden
Ick onsaligh mensch/
En my selven dickmael myden/
Tegen mijnen wensch.
O wat last lijd' ick van binnen!
Als den geest hoogh tracht/

's Hemels saken te beminnen :

Die het vleesch kleyn acht.

Wilt/o Heer/niet van my wijcken:

Maer vertroost altijd:

Laet nu' dienaer niet beswijcken

Dooz des vbandts strijdt.

Maer verdijft sijn fantasijen/

En sijn valschen raedt :

Dat ick my eens magh verblijen/

Dy van alle quaet.

Doet my oock geheel vergheten

's Wereldts pdelhepdt ;

Laet my smaken/sien/en weten

Dwe soetigheyt :

Gheeft in plaets van aerdsche lusten/

En des vleeschs plaspier/

Dat mijn ziel in u magh rusten/

Handen in u vper.

Machtigh Dzing/laet u beweghen

Al mijn ongheval :

Gheeft my urwen soeten zeghen/

O mijn Godt en al.

Komt/mijn hoop/wilt niet vertoeben/

Komt mijns herten vzeught:

Komt mijn vbanden bedzoeben/

En mijn ziel verheught.

~~~~~

Noch van Patienci'.

Komt heyligh Geest vol machten. 219

Wat

Wat sal ick gaen beginnen?
 Ick ben beswaert van binnen/
 Waer sal ick gaen om raedt?
 Den vbandt leght sijn' laghen/
 En queldt my alle daghen/
 Al met sijn valschedt quaedt.

Den/ Ec.

Het is my een swaer lijden
 Dus stadelijck te stryden/
 Want selden ben ick vry:
 Stell' icker een besijden/
 Daer komt een ander lijden:
 Hoe soud' ick wesen bly.

Stell'/ Ec.

Het valt my wel soo suere
 Te sterben mijn natuere/
 Want sy is krank en teer:
 Den Geest die spreekt van binnen/
 Dat ick my sou verwinnen/
 En dienen Godt den Heer.

Den/ Ec.

Nu Heer/ ick hebt ghebonden/
 Ick hoop door uw' vry wonden/
 En uw' ghenade soet/
 Dat ghy my sult vergheven
 Al myn boos sondigh leven:
 Ghy zyt 't ongrondigh goet.

Dat/ Ec.

Jesu wilt mijns ontfermen:
 Ick blied' in uwe armen:

Daer

Daer toe soo hebb' ick lust/
 Daer ick my keer' of wende/
 Bind' ick my in ellende :
 Maer in u bind' ick rust.

Waer/Er.

NOCH VAN PATIENCI.

Op de wijze:

'k Aenbid u Godtheyt krachtigh. 286.

Mijn ziel verlanght/o Heere/
 Daer u/mijn hooghste goet.
 Gheeft my toch/meer en meere/
 In deughden eens voozspoet :
 Want ick seer stryden moet
 Tegen dat vleesch rebel :
 Gheeft my/ o Koningh soet/
 Dat ick 't magh temmen snel.

Mijn jeughd die is verflannen :
 O Godt wilt my bystaen/
 'k En heb noch niet begonnen.
 In deughden voozt te gaen.
 Wilt my toch niet versma'en/
 Om mijn ellendighept :
 Maer maecht my nu voozt-aen
 Tot uwen dienst berepdt.

O Godt wilt mijns ontfermen/
 Kenhoort mijn groot misbaer :

Neemt

Neemt my in uwen ermen/
 Mijn strydt die valt my swaer.
 Mensiet mijn groot ghebaer/
 Maecht my in stryden vroom:
 Op dat ick byp en klaer
 Dooz mijn byanden koom'.

Och moght den Geest behouwen
 In my de over-handt:
 En de natuer verflouwen
 In haren strydt vaillant!
 Och waer mijn ziel gheplant
 Al in der minnen hof/
 Soo soud' dooz 's liefden brandt
 Dat onkruyt worden stof.

Maer och! natuer en sinnen
 Die doen my droevigh zijn.
 Want eynden of beginnen
 Sy willen met senijn:
 Sy thoonen eenen schijn
 Van deughd' en medecijn
 In al de wercken mijn.
 O Godt/dit doet my pijn.

O Prince Godt almachtigh/
 Mensiet toch mijnen noodt:
 Aenhoozt mijn bidden klachtigh/
 En neemt my op uw' schoot:
 Dat ick magh zijn ontbloot,
 Van al dat my nu plaeght:
 Bezyjdt van sonden snoodt/
 En al dat u mishaegeht.

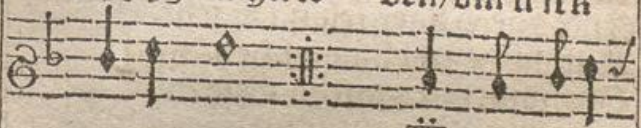

Noch van Patienci.

Op de wyse:
Soet Robbertjen.

Godt verhe- ven/ tot u neemt
Ghy zyt mijn le- ven/ om u ick

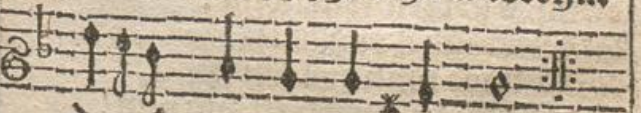
ick de blucht/ Ghy zyt alleen
dickmael sucht:

mijn vaste rust/ Die alle mijn swaer

lijden blust: Ghy zyt mijn medecijn.

Gheeft troost eer ick verdwyn.

Godt

O Godt verheben
 Tot u neem ick de vlucht/
 Ghy zyt mijn leven/
 Om u ick dickmael sucht :
 Ghy zyt alleen mijn vaste rust/
 Die alle mijn swaer lijden blust :
 Ghy zyt mijn medecijn,
 Geeft troost eer ick verdwijn.
 Is 't u believen/
O Heer/ghy hebt de macht/
 My te gherieven
 In 't gheen daer ick na wacht.
 Dat mijne ziel van sonden//vyp/
 Ghesuybert/en ontbonden//blp/
 Vereenight moghte zyn
 Met u de liefste mijn.
 Al mijn betrouwen/
 Mijn toe-vlucht ende troost/
 In mijn benouwen/
 Zyt ghy/die my verpoost.
 Want kranck is alle toe-verlaet/
 Die buypen u/o Godt/ bestaet :
 Waer m'u geen helper siet/
 Daer kan 't al helpen niet.
 Licht mijnder ooghen/
 Mijn 's herten Paradijs :
 Ick neer-ghebooghen/
 Bidd' vooz mijn ziel om spijs.
 Want uw' absenti' doet my pijn/
 En sonder u kan ick niet zyn :

Dan als ghy by my zyt
Soo maecht myn ziel jolijt.

Dw' conversaci /

Dw' lieffelijcke spzaeck /

Dw' soete graci'.

Verfaedt myn ziel met smaeck :

Maer wat ick buypen u aenschouw' /

't Verbult myn hert met grootē rouw :

't Is armoed' ende dyuck /

En niet dan ongheluck.

Daerom ghestadigh

Neem ick tot u mijn keer :

Weest niet versmadigh

Die u aenhanght soo seer.

In u is al myn salighept.

Hierom / o Heer / niet van my schepdt :

En vliedt toch niet van my /

Maer wilt my blijven by.

Wilt my vast binden

Met uwer liefden bandt :

Laet my u binden

In liefde abundant :

Nensiet toch mijn verlanghen groot /

En laet my u ombanghen bloot /

O Bzupdegom seer schoon /

Der repner zielen kroon !

Wilt hem ghelesen /

Maecht uw' dienaer ghesont :

Wilt hem ghelesen

Die van u is dooz-wondt.

Met liefde/ die ghestadigh blaecht/
 Hebt ghy mijn hert seer diep geraeckt :
 Gheeft uwen Geest my Heer :
 Mijn hert schenck ick u we'er.

Noch van Patienci'.

Op de wijze :

Te Mey als al de vog'len singen, &c.

Al ljd' ick d'uck en swaer gequel/

Al is mijn lijden noch soo fel/ Rebel

wil ick niet wesen. Want Godt

is goet/ Sijn oordeel moet altijd

worden

worden gheprezen.

A Lijd' ick druck en swaer gequel/
 Al is mijn lyden noch soo fel/
 Gehel wil ick niet wesen:
 Want Godt is goet// Sijn oordeel moet
 Altijdt worden gheprezen.

Al wort ghy nu bespot/ versmaet/
 Begecht/ beklapt/ verdrukt/ behaet/
 Hoe t gaet weest wel te vreden:
 Maecht geen gekryt// Verduldigh zijt/
 't Werdt al tot saligheden.

Al staet u Godt in gelt/ in goedt/
 In naem/ in saem/ in vleesch/ in bloedt/
 Houdt moedt in uw' vijfsinnen:
 Den Heer verbept// Lief volght na leyt/
 't Komt al uyt rechter minnen.

Behout inwendigh stercken moedt/
 In lief/ in leet/ in suer/ in soet/
 In hebben/ en in derben:
 Houdt dese leer// In sucht/ in scer/
 In leven/ en in sterben/

Geen quader dingh als eyghen wil/
 't Maecht tusschen ons/ en God geschil/
 't Belet sijn soet in-bloepen!
 Den wil versaeft// En God gesmaect/
 Dat doet in deughden groepen.

Noch van Patienci'.

Op de wijze :

O Feest'lijck dagh, &c. pag. 181.

O Godt gheeft mijn
 Doch eens een grondigh sterben :
 Om ghelijck te zijn
 In lief/en oock in leydt :
 En sonder pijn/
 In 't hebben en in 't der ven/
 Om de liefde dijn/
 Tot uwen wil bereydt/
 O Heer/dooz uw' kracht/
 Gheeft my/dat ick verwacht:
 Dat ick/na uwen wille soet/
 Magh strijden met een vroom gemoet/
 Om te wesen kleyn/
 Verduldigh ende repn. Dat/&c.
 Ick voel mijn gheest
 Gheheel bereydt te waghen/
 En in minst en meest
 Godts wil t'aenbeerden bly :
 Gantsch onbevrees
 Het Crups hem na te draghen/
 En in drucks tempeest
 Hem althijt blijven by/
 Maer kranck is het vleysch/
 Het soeckt al sijnen epsch.
 Ick wil de reden volghen naer/

Al valt het mijn natuer wat swaer:

Het vleesch moet toch met pijn

Alhier ghestorven zijn.

Ick/Sc.

Och! die eens moght

Dooz sterben soo gaen leben!

Dat hy/wel bedocht/

Sijn qua' natuer vergaet!

Die eens volbrocht

Godts wil/en gingh begheben/

Dat hy eerstmael socht/

En daer het vleesch na staet!

Die sou metter daedt

Hier geeren zijn versmaedt.

Want lyden/pijn/schandael/verdziet/

't En magh de ziel al schaden niet:

Als sy in haren grondt

Dooz liefden is gewont.

Want/Sc.

Al most men hier

Het vleesch en bloedt verteeren/

Water ende vper

Dooz-waepen koudt en heet:

Sonder ghetier/

En sonder bijster beeren/

Om Godts liefde fier/

Wy mosten zijn bereydt.

Want sijn liefde sijn

Verflint druck ende pijn.

Als onse ziel nyt liefde soet

Getrocken wort na 't Hemels goet/

's Lichaems druck en seer

En acht sy dan niet meer.

Als onse/ &c.

O Dins/o Heer/
 Wilt my dees' graci' gheben :
 Dat ick meer en meer
 Uw' liefde soeck alleyn :
 En t' uwer eer
 Geen dingh en magh aenkleven/
 Dat mijn hert treckt ne'er
 Dan u/o klaer fonteyn.
 Menhoozt mijn gheweyn
 Alhier in 't aerdsche pleyn :
 Leert my/sonder verkiezen mijn/
 Uw' wil perfect subject te zyn :
 Dat ghy/ na de doods/
 My namaels niet verstoot. Leert/ &c.

~~~~~
 Volghen eenighe Lof-sangen
 van de Hoofst-stucken der Christe-
 lijcker leeringhe/oste den
 Catechismus.

Het Vader onse.

Op de wijze :

Ick heb de groene straten, &c.

Ons Vader Godt gheyzesen/ Die